

עין משפט
נר מציה

נג:

שרקפא. קן של עופות ודרור קן לה (תהלים פד) מתרגמין שירקפא וצקונטרס פירש סל מלא עופות: **אתי** בהו יידי תקלָה. והא דלומר לקמן צפירקין (דף נח.) גבי צילי ספק טרפה שיחלא קמא משהינן לה אי הדרא טענה שריא ולא חיישין לתקלה וי"ל דהא לומר פ"ק דפסחים (דף כ:) דתקלה ערמה תנאי היא ועוד התם אי סופה לטעון ממחרת לטעון ועוד דלמאי דמסיק הכא דלפרסומי מילתא עבדי הכי ניחא: **ספק שונרא ספק קניא אימר קניא**. לעיל צפ"צ (דף כח. ד"ה אחא) פירשתי וא"ת דצריש התערבות (וצחים דף עד:) אמרינן גבי נתערבה צטרפה האי טרפה ה"ד אי דיעד ליה נישקליה ואי דלא ידע ליה מהיכן ידע א"ר ינאי דליערב נקובת הקון צדרוסת הואב ור"ל לומר דליערב צנפולה ורבי ירמיה לומר דליערב צולד טרפה ורבי אלעזר היא ומפרש דכולהו כר' ינאי לא אמרי צין נקובת הקון לדרוסת הואב מידע ידיע האי משין והאי עגיל וא"כ אפשר לצרר כאן אי שונרא אי קניא וי"ל דדוקא התם מן הואב ולמעלה אכל צשונרא לא ידיע ואס תלמר א"כ לישני התם דליערוב נקובת הקון צדרוסת תמול וצגדיים וטלאים וי"ל דניחא ליה לאוקומי בכל הבהמות והאי דלא משני דליערוב דרוסת הכלב צדרוסת הואב דלמא אפשר לצרר:

דרוסה שאמרו צריכה בדיקה בו'. פ"ה כגון ספק דרוסת ארי או שדרסה ואין מקום הדריסה ניכר מצחון משמע דודאי דרוסה לא מהניא צדיקה וכן פירש הרב רבי יצחק צר' מאיר ז"ל דודאי דרוסה אין לה צדיקה שפעמים שמאדים הצער ואין יכול לבוין יפה ונראה דיש צדיקה אפילו לודאי דרוסה מדלמר צסמוך צדרוסה עד שיאדים הצצר כנגד צני מעיים וצסימנים עד שיאדימו צדיקה וכן פירש עבסם אכל אם האדים הצצר שנגד הסימנים ולא האדימו הסימנים כשרה אע"ג דודאי נדרסה שהרי האדים הצצר ם וא"כ איכא ודאי זיהרא ועוד דקאמר צסמוך דמורי ציה רצ מכפא עד אטמא וויינו ע"כ ודאי דרוסה דרב לא חייש לספק דרוסה דלא דער ציה כדפירש צקונטרס לעיל מההיא דכל נגות (עירובין דא.) והא דלמר צריש צפירקין (מג.) נפקא מינה לספק דרוסה ולא לומר לודאי דרוסה משום דאף לספק דרוסה קיימא לן דחיישין ועוד מדצעי צסמוך וושט נקובתו צמשהו דרוסתו נמי צמשהו קנה נקובתו צכאסר דרוסתו צכמה אלמא אע"ג דמלאים צמשהו ונדרס ודאי צעי למימר דכשר עד שיהא צו צכאסר ונראה שגם צקונטרס לא נקט ספק דרוסה אלא משום דאו צריך לצדוק צכל מקום צבה וכריסה וצדה וכל מה שצנגד צני המעיים אכל אם היה ניכר מצחון מקום הדריסה לא היה צריך לצדוק אלא כנגד אותו מקום:

א) ר"ל שמתר אף אם נחמר כמו שטמול והכלות.

אלו טרפות פרק שלישי חולין

אהדדי. דכשם שהם צצעתים ממנו כך הוא צצעת מהם ואין לחוש: **שרקפא**. סל מלא עופות שנכנס הנץ צייניהם: **אתריה דשמואל** **הוא**. ולאו אורח ארעא לאורויי קמיה צאתריה צצצר שהן שוין צו אכל אי הוו פליגי צה לא היה משדר להו קמיה להפסיד ממון ישראל דכל מקום שיש נדנוד חטא אין חולקין

כצוד לרצ כך שמעתי. ול"ג דה"ג אלא אתריה דשמואל הוא ומכאא לא תפשטו דהדר ציה רצ דלאו אורח ארעא למישרי צאתריה מלתא דליהו אסר והכי אמרינן צעירובין (דף דא.) ורב אי ס"ל דאסור לימא ליה אתריה דשמואל הוא: **לישדינהו הכי**. ישליכם לנהר כמות שהם: **מפרחן וסלקן**. ולדין אותן ציידים וימכרו לישראל: **ולשהיטו י"צ חדש**. כדין ספק טרפה צללקמן צפירקין (דף נח.). **לידי סקלה**. אידי דהוה צבו מוצא לא מצי לאזדהורי צבו ואמי למיכל חד מינייהו: **אסו**. עוצדי כוכבים והדרי ומוציני לה לישראל: **לפרסומי מילתא** (א) וכי אול לנהרא אושא מילתא טפי. ולפי שעופות דקים היו ומרובים היו לא יכול לצדוקן ולהמירן צצדיקה מפני הטורח שמא יטעה צצחת מהן אי נמי אידי דקליש זיהריה דנן לא מלאים צצר ולא מינכר ודבר זה נראה לי: **ממסמס**. מלוכלך: **דרוסה שאמרו**. כגון ספק דרוסת ארי או שראהו שדרסה ואין מקום הדריסה ניכר מצחון: **צריסו לצדוק**. צבה וכריסה וצדיה וכל צכנגד"י צני מעיים ואם האדים שם צצר שנקוטרוד"ל זהו הארס וטרפה שסופו לשרוף עד שיעקצ את צני מעיים ואם לא האדים צצר שם אין צריך לצדוק צמקום אחר שאין דרוסה אלא כנגד צני מעיים דלא מיטרפא צמקום אחר: יש **דרוסה לסימין**. אם דרסה כנגד מי היו טרפה מי אמרינן קשין הן אכל דרוסה וכשרה או לא: **כנגד ציס החלל** כולו. לאפוקי עוצי הלאר או הירכס: **סימנים שנדלדלו**. אידי דא"ר זירא צהנך תרמי דלעיל צבר פירשה פלוני קמסדר ואזיל לכל הנך דלמר צבו ר' זירא הכי: **נדלדלו**. נעקרו צמקומות הרצה: **המסמסה מהו**. כגון דרסה צירך שלא כנגד החלל וראינו (ב) שניקצ הצצר לאחר זמן מהו: **כנגד צני מעיים**. אפילו צהאדימה: **נתמסמס הצצר**. צמקום אחר: **רואין אוסו כאילו אינו**. ואם יש צו טרפות צניטל כולו כגון צומת הגידין טרפה דהאי נמי כנטול דמי: **גורדו**. אם היה צא לרפאותו גורדו ומשליכו עד הצצר החי: (ג) **גורדו**. צדל"ת: **תלחה**. מתפרקת ונופלין ממנה חתיכות חתיכות: **מדרכ הונא צריה** גורדו קרוי המסמסה וכאילו אינו והויא לה ריאה שחסרה: **צקוץ עד שסינקצ לחלל**. אכל הגיע לחלל יש לחוש שמא ניקבו הדקין וצצדיקה אי אפשר מפני שאין נקצ דק ניכר צהן: **צסימין**. דרסה צסימין: **עד שיאדימו סן עלמן**.

וושט כיון ארס שולט צהן אכל כי האדימו הן עלמן הרי נגלה ששלט צהן: וושט

מסורת הש"ס

א) (עירובין קב: וש"נ),
ב) (עירובין דכפא ע"ש ומביא רביא מן התרגום ראה ערוך ערך שרקף),
ג) (עירובין דא.)
ד) (פסחים כ: לג: צ"ק קטו: א.)
ה) (ללקמן דא.)
ו) (לעיל מצ: מד: א.)
ז) (ללקמן דהיון טרפה,)
ח) (לקמן עו. ע"ש וגם צרש"י שם ורש"י דהבא,)
ט) (צ"ל מיתלהא ונפלה מילה מילה ערך תלה צ"ל,)
י) (צ"א: וכל שכן כנגד, ב) צ"ל גורדו צדל"ת.

→

גליון הש"ס

גב' נתמסמס וכו'. עין לקמן דף עו ע"א מוס' ד"ה נתמסמס:

→

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה לפרסומי מילתא דבי: (ב) ד"ה המסמסה וכו' וראינו שנירקב הבשר:

→

צעי רש"י

שנקוטרוד"א [שנקוטירוד"ד]. ריוו דם.

→

מוסף רש"י

סימנים שנדלדלו. נתלשו צכמה מקומות ומחוצרין כאן מעט וכאן מעט (ועיל מב.). נתמסמס הבשר. צצר הנשאר לכסוי נקב (לקמן טו.).